

Presentatie boek Aldo Broodboom

door Roland Huguenin

Op 11 maart werd in het café van het Bimhuis de biografie 'Ado Broodboom trompet' gepresenteerd (zie de bespreking op de volgende pagina). Daarin is door journalist, muziekcriticus en jazzkenner Bert Vuijsje het levensverhaal opgetekend van dé Nederlandse jazztrompettist uit de jaren vijftig en zestig. Na vertoning van de aflevering 'Jazzportretten' over Broodboom (te zien op <http://bit.ly/2odWFhj>), beluisterden en becommentarieerden Vuijsje en Broodboom geluidsfragmenten uit 'Ado's Oeuvre' (cd). Deze cd wordt bij het boek geleverd.

Ado Broodboom (Amsterdam, 1922) had een Surinaamse vader en een Nederlandse moeder. Hij groeide uit tot een begaafd muzikant en werd in 1958, 1959 en 1960 uitgeroepen tot de beste Nederlandse trompettist in de polls van jazzblad 'Rhythme'. Broodboom had een bewogen jeugd en stond al jong op de planken. Als accordeonist voorzag hij in het levensonderhoud van zijn moeder en zichzelf. Zijn moeder is erg ambitieus en ziet voor haar zoon een loopbaan als muzikant. Zij regelde een trompet en krijgt gedaan dat de jonge Ado lessen kan volgen bij Marinus Komst, de solotrompettist van het Concertgebouworkest.

Broodbooms professionele carrière begon in 1944. Hij speelde in diverse combo's en orkesten. Landelijke bekendheid krijgt hij als stersolist bij de Ramblers. Hij was mede-oprichter van Boy's Big Band, die hij formeerde rond musici uit de Diamond Five. Hij maakte platen met onder anderen fluitist Herbie Mann en saxofonist Lucky Thompson. Ook werkte hij samen met alle jazzcoryfeeën die Nederland rijk is in zijn tijd. Driemaal per week soleerde hij live in de radio-uitzendingen van het VARA-dansorkest. Begin zestiger jaren is Broodboom betrokken bij projecten van Theo Loevendie, die jazz en avant-garde combineert. Met combo's en bigbands toerde hij tussen 1945 en 1980 door Europa en ver daarbuiten. Problemen met zijn embouchure (een verlamde bovenlip) nopen hem om te stoppen met spelen.

Ado Broodboom is de negentig ruim gepasseerd en kan nog glashelder vertellen. In smeulige spreektaal verhaalde hij over zijn muzikantenleven en de

opkomende jazzscene in Nederland. Feiten, anekdotes en sterke verhalen gaan daarbij hand in hand.

Ado Broodboom: "Ik ben nooit zo gek op die trompet geweest. Echt niet. Ik zei altijd: het is een van de ergste martelwerktuigen die er bestaan. Maar als je dan toevallig eens een keer een goede embouchure had en alles liep, dan was je de gelukkigste man van de wereld."

Bron: *Jazzflits*, nummer 275, 27 maart 2017